

● İbrahim Berber

Sessiz Bir Çığlık

Seni bu kadar derin düşünmek akla ziyan
Diyenler desin varsın sen yine füsunkârsın
Fırtınalı bir deniz kapkara bir asuman
Canıma kastetse de elindeki kadehten
Bir iksirdir sunduğun hayata tutunduğum
Çünkü ona ellerin değmiştir göz ucuyla
İşte ben ey Meryem'in aksi gibi bir suda
Gözyaşını döktüğü bir karanlık kuyuda
Geleceksin diyerek beklemekteyim seni

Bir bıçak sıyrıyor kemiğinden etimi.

Bir çölün ortasında güzergâh vahayadır
Ben yolumu şaşkırdım gönül fırtınasında
Bir dünya kuruyorum safiyane seraptan
Bir hurma ağacının gölgesi cennetimdir
Sesini duymuyorsam yokluğun cehennemim
Rüyalar aleminde rastladığım Mecnun'un
Leyla değildi Mevla dediğine şahidim
Demek ki çok sevince ulaşıyor Rabb'e
Daha ne kadar sürer içimdeki dağdağa
Bu telaş bu eziklik bu gurbet keşmekeşi
Benim bu yalnızlığım kavuşurken dağ dağa.

Benim sessiz dünyamın hem öksüz hem yetimi

Su zonklayan başımın geçmeyen ağrısına
Acep çare olur mu bir otacı nefesi
İbreti âlem için gözlerinin önünde
Ey yar işte göğsümün parçalanmış kafesi
Kan revan yollarında Ukba'nın yolcusuyum
Önümde bir okyanus ardında sıra dağlar
Bana sığınacak yer bırakmadı talihim
Artık en saf arzumun kolu kanadı kırık
Bir viraneye dönen kim mamur eyleyecek
Şu sürekli kanayan kabuk tutmaz yaramı

Şu biçare gönlümü ıssız memleketimi.